

**НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ В
КИЇВСЬКІЙ ОБЛАСТІ**

ПОВІДОМЛЕННЯ

про підозру у вчиненні кримінального правопорушення

м. Київ

«__» лютого 2026 року

Старший слідчий відділу розслідування злочинів, учинених в умовах збройного конфлікту слідчого управління Головного управління Національної поліції в Київській області старший лейтенант поліції Пагас Артур Едуардович, розглянувши матеріали кримінального провадження № 12022100050000424 від 01.03.2022, за ознаками кримінальних правопорушень, передбачених ч. ч. 2, 3 ст. 110, ч. 1 ст. 115, ч. ч. 1, 2 ст. 438, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України, у зв'язку з наявністю достатніх доказів для повідомлення про підозру особі у вчиненні кримінальних правопорушень, керуючись ч. 4 ст. 22, ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст. ст. 111, 112, ст. ст. 276, 277, 278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

ПЕРВУНІНА Владислава Борисовича,
09.09.1988 року народження,
зареєстрованого за адресою: Російська
Федерація, Псковська область, місто
Псков, вулиця Народна, будинок 57,
квартира 97, командира відділення –
командира бойової машини управління
парашутно-десантної роти десантно-
штурмового батальйону 234 десантно-
штурмового полку 76 десантно-штурмової
дивізії повітрянодесантних військ
збройних сил Російської Федерації,
старшого сержанта, -

про підозру у вчиненні порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаному з умисним вбивством, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

ЗМІСТ ПІДОЗРИ:

1. З лютого 2014 року до цього часу триває міжнародний збройний конфлікт, викликаний збройною агресією російської федерації проти України та окупацією частини території України. У ході вказаного міжнародного збройного конфлікту 24 лютого 2022 року президент Російської федерації (далі – РФ) оголосив початок так званої спеціальної військової операції, що полягала у здійсненні повномасштабного вторгнення зс РФ, інших збройних формувань РФ та підконтрольних їм угруповань іррегулярних збройних формувань на територію України.

Факт повномасштабного збройного вторгнення на територію України не приховувався владою РФ, а також встановлений рішеннями міжнародних організацій, зокрема резолюцією Генеральної Асамблеї ООН ES-11/1 від 02.03.2022 «Про агресію проти України», п.п. 1, 3 Висновку 300 (2022) Парламентської Асамблеї Ради Європи «Наслідки агресії Російської Федерації проти України», п.п. 17, 18 наказу Міжнародного Суду ООН від 16.03.2022 за клопотанням про вжиття тимчасових заходів у справі «Звинувачення в геноциді відповідно до Конвенції про запобігання злочину геноциду та покарання за нього (Україна проти РФ та ін.)».

Відповідно до ст. 2, спільної для Женевських конвенцій про захист жертв війни 1949 року, ці конвенції, як і інші акти законів і звичаїв війни (міжнародного гуманітарного права), застосовуються до всіх випадків оголошеної війни чи будь-якого іншого збройного конфлікту, що може виникнути між двома чи більше Високими Договірними Сторонами, навіть якщо одна з них не визнає стану війни, у тому числі до всіх випадків часткової або цілковитої окупації Високої Договірної Сторони, навіть якщо ця окупація не натрапляє на жодний збройний спротив.

Відповідно до ч. ч. 1, 4 ст. 11 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), від 8 червня 1977 року (далі – ДП I), фізичному і психічному стану здоров'я і недоторканності осіб, що перебувають під владою супротивної сторони, або затриманих чи яким-небудь іншим чином позбавлених свободи, не повинно завдаватися шкоди шляхом якоїсь невинуватеної дії або бездіяльності. Будь-яка навмисна дія чи навмисна бездіяльність, що серйозно загрожують фізичному чи психічному стану або недоторканності будь-якої особи, яка перебуває під владою супротивної сторони, до котрої вона не належить, є серйозним порушенням цього Протоколу.

2. Відповідно до ст. 48 ДП I для забезпечення поваги й захисту цивільного населення та цивільних об'єктів сторони, що перебувають у конфлікті, повинні завжди розрізняти цивільне населення й комбатантів, а також цивільні й воєнні об'єкти та відповідно спрямовувати свої дії тільки проти воєнних об'єктів.

Так, відповідно до ч. 2 ст. 43 ДП I особи, які входять до складу збройних сил сторони, що перебуває в конфлікті, є комбатантами, тобто вони мають право брати безпосередню участь у воєнних діях.

Відповідно до ч. ч. 2, 3 ст. 44 ДП I всі комбатанти зобов'язані додержувати норм міжнародного права, застосовуваного в період збройних конфліктів, порушення цих норм не позбавляє комбатанта його права вважатися комбатантом. Також для сприяння посиленню захисту цивільного населення від наслідків воєнних дій комбатанти зобов'язані відрізяти себе від цивільного населення в той час, коли вони беруть участь у нападі або у воєнній операції.

Згідно з ст. 50 ДП I у разі сумніву щодо того, чи є яка-небудь особа цивільною особою, вона вважається цивільною особою.

Відповідно до ч. 1 ст. 51 ДП I цивільне населення й окремі цивільні особи користуються загальним захистом від небезпек, що виникають у зв'язку з воєнними операціями.

Крім того, згідно з ч. 2 ст. 51 ДП I цивільне населення як таке, а також окремі цивільні особи не повинні бути об'єктом нападів.

Відповідно до ст. 52 ДП I цивільні об'єкти не повинні бути об'єктом нападу. Цивільними об'єктами є всі ті об'єкти, які не є воєнними об'єктами.

Статтею 147 Женевської конвенції про захист цивільного населення під час війни від 12.08.1949 передбачено, що серйозні порушення, про які йдеться в попередній статті, становлять такі порушення, що охоплюють такі дії, якщо їх здійснено проти осіб або власності, які перебувають під захистом цієї Конвенції: умисне вбивство, тортури або нелюдяне поводження, які умисно спричиняють великі страждання чи серйозні травми тілу чи здоров'ю, нелегальна депортація чи переведення або нелегальне ув'язнення особи, що перебуває під захистом, захоплення полонених і широкомасштабне руйнування і привласнення власності, не виправдане воєнною необхідністю, і здійснюване незаконним чином і безцільно.

Разом з цим, відповідно до ч. 2 ст. 75 ДП I та до ст. ст. 3, 32 Конвенції заборонені в будь-який час і в будь-якому місці насильство над життям, здоров'ям і фізичним та психічним станом осіб, що перебувають під владою сторони, що бере участь у конфлікті, зокрема вбивство та будь-яке інше брутальне поводження військових властей.

Відповідно до п. а ст. 3 ст. 85 ДП I перетворення цивільного населення або окремих цивільних осіб на об'єкт нападу є серйозним порушенням цього Протоколу, коли вони вчиняються навмисне на порушення відповідних положень цього Протоколу і є причиною смерті або серйозного тілесного пошкодження чи шкоди здоров'ю.

Також відповідно до ст. 8 (2)(а)(і), Римського статуту Міжнародного кримінального суду грубі порушення Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, а саме умисне вбивство, вважаються воєнними злочинами.

3. Командир відділення – командир бойової машини управління парашутно-десантної роти десантно-штурмового батальйону 234 десантно-штурмового полку 76 десантно-штурмової дивізії повітрянодесантних військ збройних сил Російської Федерації ПЕРВУНІН Владислав Борисович брав безпосередню участь у вторгненні на територію України.

Громадянин Російської Федерації ПЕРВУНІН Владислав Борисович, будучи військовослужбовцем із числа складу 234 десантно-штурмового полку

76 десантно-штурмової дивізії повітрянодесантних військ збройних сил Російської Федерації, озброєним, в форменому одязі включеному до складу одягнених у форму озброєних підрозділів регулярних військ російської федерації, тобто комбатантом, у розумінні статті 44 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол I), з невстановлених мотивів, усвідомлюючи, що агресія проти України та її жителів організована і здійснюється представниками влади Російської Федерації та збройних сил Російської Федерації, які діють в порушення вищевказаних нормативних правових актів, виконуючи злочинні накази, приймав безпосередню участь у актах збройної агресії на території України, зокрема селища Гостомель Бучанського району Київської області.

4. Приблизно з 25.02.2022 по 31.03.2022 (точну дату та час встановити не виявилось за можливе), внаслідок збройної агресії Російської Федерації територія селища Гостомель Бучанського району Київської області, фактично перейшла під владу військових формувань Російської Федерації, тобто була окупована.

Командир відділення – командир бойової машини управління парашутно-десантної роти десантно-штурмового батальйону 234 десантно-штурмового полку 76 десантно-штурмової дивізії повітрянодесантних військ збройних сил Російської Федерації **ПЕРВУНІН В.Б.**, маючи військове звання «старший сержант», будучи озброєним вогнепальною стрілецькою зброєю, одягненим у встановлений формений одяг та перебуваючи у складі регулярних збройних формувань збройних сил Російської Федерації, тобто маючи статус комбатанта, перебуваючи на тимчасово окупованій території представниками підрозділів збройних сил та інших силових відомств Російської Федерації, селища Гостомель Бучанського району Київської області, будучи достеменно обізнаним із нормами міжнародного гуманітарного права, зокрема із законами та звичаями війни, закріпленими у міжнародних договорах, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, а також усвідомлюючи заборону нападів на цивільне населення та цивільні об'єкти, діючи умисно, з прямим умислом на порушення законів та звичаїв війни, зокрема шляхом вчинення нападу на цивільне населення, поєднаного з умисним вбивством цивільної особи, брав безпосередню участь у збройній агресії проти цивільного населення на території Київської області.

Так, 08.03.2022, у період часу з 11 год. 50 хв. по 12 год. 05 хв., **ПЕРВУНІН В.Б.**, перебуваючи на посаді командира відділення – командира бойової машини управління парашутно-десантної роти десантно-штурмового батальйону 234 десантно-штурмового полку 76 десантно-штурмової дивізії повітрянодесантних військ збройних сил Російської Федерації, діючи умисно, маючи умисел направлений на вчинення іншого порушення законів та звичаїв війни, що полягає у нападі на цивільне населення, поєднаному з умисним вбивством, перебуваючи на бойових позиціях по вул. Центральній в сел. Гостомель Бучанського району Київської області, поблизу будинків № 42 та 43 по вул. Центральній, на виконання завідомо злочинного наказу від командира

штурмової роти 234 десантно-штурмового полку 76 десантно-штурмової дивізії повітрянодесантних військ збройних сил Російської Федерації **КІМА Юрія Володимировича, 03.07.1997 року народження**, разом з сфрейтором **ІСАКОВИМ Андрієм Дмитровичем, 19.05.2002 року народження**, здійснили розстріл цивільної особи **ЄМЕЛЬЯНОВА Сергія Вікторовича, 29.12.1984 року народження**, який є громадянином України, на момент події у складі Збройних Сил України чи інших військових формувань України не перебував, жодної зброї не мав, участі у бойових діях не брав, до таких дій не готувався, який був в цивільному одязі без жодних ознак до приналежності до сил оборони, рухався по залізничним коліям, повз розташованих позаду будинків по вул. Центральній в сел. Гостомель Бучанського району Київської області в напрямку м. Ірпінь Бучанського району Київської області. В ході того як Ємельянов С.В. підходив до перехрестя військові РФ Первунін В.Б. та Ісаков А.Д. його зупинили та в подальшому звернулись до Кіма Ю.В. з приводу того, що робити з цивільним, на що Кім Ю.В. віддав наказ на розстріл.

При цьому **ПЕРВУНІН В.Б.**, усвідомлював, що Ємельянов С.В. є цивільною особою у розумінні ст. 50 ДП І, тобто особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та не повинен бути об'єктом нападів, а також що його дії можуть призвести до заподіяння смерті цивільної особи.

Так, 08 березня 2022 року приблизно о 12 год. 00 хв., **старший сержант ПЕРВУНІН Владислав Борисович, 09.09.1988 року народження** та сфрейтор **ІСАКОВ Андрій Дмитрович, 19.05.2002 року народження** перебуваючи на бойовій позиції по вул. Центральній в сел. Гостомель Бучанського району Київської області, діючи на виконання злочинного наказу командира штурмової роти 234 десантно-штурмового полку 76 десантно-штурмової дивізії повітрянодесантних військ збройних сил Російської Федерації **КІМА Ю.В.**, з наявної у них на озброєнні вогнепальної стрілецької зброї (типу автомата Калашникова), без будь-якого попередження про застосування зброї, здійснили не менше двох пострілів на ураження по цивільній особі – **ЄМЕЛЬЯНОВУ С.В.**, який був не озброєним в цивільному одязі без жодних ознак до приналежності до сил оборони, який рухався по залізничним коліям, повз розташованих позаду будинків по вул. Центральній в сел. Гостомель Бучанського району Київської області в напрямку м. Ірпінь Бучанського району Київської області. Внаслідок вказаних дій **ЄМЕЛЬЯНОВ С.В.** отримав вогнепальні кульові поранення. Відповідно висновку судово-медичної експертизи смерть **ЄМЕЛЬЯНОВА С.В.** настала внаслідок отриманого наскрізного вогнепального кульового поранення голови.

Отже, громадянин РФ **ПЕРВУНІН Владислав Борисович, 09.09.1988 р.н.**, будучи в званні «старшого сержанта», перебуваючи на посаді командира відділення – командира бойової машини управління парашутно-десантної роти десантно-штурмового батальйону 234 десантно-штурмового полку 76 десантно-штурмової дивізії повітрянодесантних військ збройних сил Російської Федерації, усвідомлюючи існування міжнародного збройного конфлікту, 08.03.2022 приблизно об 11 год. 50 хв., розміщуючись на бойових позиціях по

вул. Центральній в сел. Гостомель Бучанського району Київської області, поблизу будинків № 42 та 43 по вул. Центральній, в порушення вимог ст. ст. 48, 51 ДП І, діючи умисно, групою осіб усвідомлюючи, що **ЄМЕЛЬЯНОВ Сергій Вікторович, 29.12.1984 року народження** є цивільною особою у розумінні ст. 50 ДП І, тобто особою, яка перебуває під захистом міжнародного гуманітарного права та який не повинен бути об'єктом нападів здійснив розстріл цивільної особи разом з єфрейтором **ІСАКОВИМ Андрієм Дмитровичем, 19.05.2002 року народження** відкрив вогонь з вогнепальної зброї, тобто вчинив напад на цивільну особу.

Унаслідок вчинення нападу заподіяно смерть цивільній особі Ємельянову С.В.

Таким чином, військовослужбовець РФ Первунін В.Б., діючи в умовах міжнародного збройного конфлікту та у зв'язку з ним, за попередньою змовою групою осіб, умисно спрямував напад на цивільну особу, що не бере безпосередньої участі у воєнних діях, поєднаний з умисним вбивством, чим порушив вимоги ст. ст. 48, 51 Додаткового протоколу до Женевських конвенцій від 12 серпня 1949 року, що стосується захисту жертв міжнародних збройних конфліктів (Протокол І), від 08 червня 1977 року.

Таким чином, **ПЕРВУНІН Владислав Борисович**, обгрунтовано підозрюється у вчиненні порушень законів та звичаїв війни, що передбачені міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, поєднаних з умисним вбивством, вчиненому за попередньою змовою групою осіб, тобто у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438 КК України (у редакції ст. 438 КК України на час вчинення кримінального правопорушення).

**Старший слідчий
відділу розслідування злочинів, учинених
в умовах збройного конфлікту
слідчого управління ГУНП в Київській області
старший лейтенант поліції**

Артур ПАГАС

ПОГОДЖЕНО
**Прокурор у кримінальному провадженні –
прокурор відділу протидії злочинам,
вчиненим в умовах збройного конфлікту
Київської обласної прокуратури**

Ігор КВАШЕНКО

Одночасно підозрюваному ПЕРВУНІНУ Владиславу Борисовичу роз'яснено, що відповідно до ст. 42 Кримінального процесуального кодексу України він як підозрюваний має право:

- 1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють;
- 2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені Кримінальним процесуальним Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;
- 3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених Кримінальним процесуальним Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;
- 4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;
- 5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;
- 6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;
- 7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;
- 8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;
- 9) брати участь у проведенні процесуальних дій;
- 10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;
- 11) застосовувати з додержанням вимог КПК України технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);
- 12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 КПК України, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 КПК України;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому КПК України;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

Крім того, підозрюваний зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Підозрюваний, який є іноземцем та ув'язнений, має право на зустріч з представником дипломатичної або консульської установи своєї держави, яку йому зобов'язана забезпечити адміністрація місця ув'язнення.

Підозрюваний також має інші процесуальні права, передбачені цим Кодексом.

Підозрюваному вручається пам'ятка про його процесуальні права та обов'язки одночасно з їх повідомленням, особою, яка здійснює таке повідомлення.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру та пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені. Права мені роз'яснені та зрозумілі. Пам'ятку про процесуальні права та обов'язки підозрюваного отримав.

«__» _____ 2026 _____

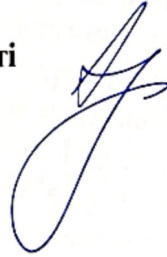
Зміст письмового повідомлення про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 КК України оголошено та суть пред'явленої підозри мені роз'яснено «__» _____ 2026 року о «__» год. «__» хв.

Про права передбачені ст. 42 КПК України мені повідомлено та роз'яснено їх зміст.

«__» _____ 2026 _____

*Повідомлення про підозру здійснив,
письмове повідомлення про підозру вручив,
права підозрюваному повідомив та роз'яснив, а також
пам'ятку про процесуальні права підозрюваного вручив:*

**Старший слідчий
відділу розслідування злочинів, учинених
в умовах збройного конфлікту
слідчого управління ГУНП в Київській області
старший лейтенант поліції**

Артур ПАГАС

**НАЦИОНАЛЬНАЯ ПОЛИЦИЯ УКРАИНЫ
ГЛАВНОЕ УПРАВЛЕНИЕ НАЦИОНАЛЬНОЙ ПОЛИЦИИ В
КИЕВСКОЙ ОБЛАСТИ**

УВЕДОМЛЕНИЕ

о подозрении в совершении уголовного правонарушения

г. Киев

«__» февраля 2026 года

Старший следователь отдела расследования преступлений, совершенных в условиях вооруженного конфликта, следственного управления Главного управления Национальной полиции в Киевской области старший лейтенант полиции Пагас Артур Эдуардович, рассмотрев материалы уголовного производства № 12022100050000424 от 01.03.2022, по признакам уголовных правонарушений, предусмотренных ч. ч. 2, 3 ст. 110, ч. 1 ст. 115, ч. ч. 1, 2 ст. 438, ч. 2 ст. 28, ч. 1 ст. 438, ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 УК Украины, в связи с наличием достаточных доказательств для сообщения о подозрении лицу в совершении уголовных правонарушений, руководствуясь ч. 4 ст. 22, ст. 36, п. 6 ч. 2 ст. 40, ст. ст. 111, 112, ст. ст. 276, 277, 278 УПК Украины,

СООБЩИЛ:

ПЕРВУНИНА Владислава Борисовича,
09.09.1988 года рождения,
зарегистрированного по адресу:
Российская Федерация, Псковская
область, город Псков, улица Народная,
дом 57, квартира 97, командира отделения
– командира боевой машины управления
парашютно-десантной роты десантно-
штурмового батальона 234 десантно-
штурмового полка 76 десантно-
штурмовой дивизии воздушно-десантных
войск вооруженных сил Российской
Федерации, старшего сержанта, -

в совершении нарушений законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, соединенному с умышленным убийством, совершенным по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2

Сергей В. [неясно], записано [неясно]: [неясно]
М.В.

ст. 28 ч. 2 ст. 438 УК Украины (в редакции ст. 438 УК Украины на момент совершения уголовного правонарушения).

СОДЕРЖАНИЕ ПОДОЗРЕНИЯ:

1. С февраля 2014 года по настоящее время продолжается международный вооруженный конфликт, вызванный вооруженной агрессией Российской Федерации против Украины и оккупацией части территории Украины. В ходе указанного международного вооруженного конфликта 24 февраля 2022 года президент Российской Федерации (далее – РФ) объявил начало так называемой специальной военной операции, которая заключалась в осуществлении полномасштабного вторжения ВС РФ, других вооруженных формирований РФ и подконтрольных им группировок иррегулярных вооруженных формирований на территорию Украины.

Факт полномасштабного вооруженного вторжения на территорию Украины не скрывался властями РФ, а также установлен решениями международных организаций, в частности резолюцией Генеральной Ассамблеи ООН ES-11/1 от 02.03.2022 «Об агрессии против Украины», п.п. 1, 3 Заключения 300 (2022) Парламентской Ассамблеи Совета Европы «Последствия агрессии Российской Федерации против Украины», п.п. 17, 18 приказа Международного Суда ООН от 16.03.2022 по ходатайству о принятии временных мер по делу «Обвинение в геноциде в соответствии с Конвенцией о предупреждении преступления геноцида и наказании за него (Украина против РФ и др.)».

В соответствии со ст. 2, общей для Женевских конвенций о защите жертв войны 1949 года, эти конвенции, как и другие акты законов и обычаев войны (международного гуманитарного права), применяются ко всем случаям объявленной войны или любого другого вооруженного конфликта, который может возникнуть между двумя или более Высокими Договаривающимися Сторонами, даже если одна из них не признает состояния войны, в том числе ко всем случаям частичной или полной оккупации Высокой Договаривающейся Стороны, даже если эта оккупация не встречает никакого вооруженного сопротивления.

В соответствии с ч. ч. 1, 4 ст. 11 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 8 июня 1977 года (далее – ДП I), физическому и психическому состоянию здоровья и неприкосновенности лиц, находящихся под властью противной стороны, или задержанных или каким-либо иным образом лишенных свободы, не должно причиняться вреда путем какого-либо неоправданного действия или бездействия. Любое умышленное действие или умышленная бездеятельность, серьезно угрожающие физическому или психическому состоянию или неприкосновенности любого лица, находящегося под властью противной стороны, к которой оно не принадлежит, является серьезным нарушением настоящего Протокола.

Генерал Вршич, зрі'смето резервасем: Жака М. А.
М.В.А.

2. В соответствии со ст. 48 ДП I для обеспечения уважения и защиты гражданского населения и гражданских объектов стороны, находящиеся в конфликте, должны всегда различать гражданское население и комбатантов, а также гражданские и военные объекты и соответственно направлять свои действия только против военных объектов.

Так, в соответствии с ч. 2 ст. 43 ДП I лица, входящие в состав вооруженных сил стороны, находящейся в конфликте, являются комбатантами, то есть они имеют право принимать непосредственное участие в военных действиях.

В соответствии с ч. 2, 3 ст. 44 ДП I все комбатанты обязаны соблюдать нормы международного права, применяемого в период вооруженных конфликтов, нарушение этих норм не лишает комбатанта его права считаться комбатантом. Также для содействия усилению защиты гражданского населения от последствий военных действий комбатанты обязаны отличать себя от гражданского населения в то время, когда они участвуют в нападении или в военной операции.

Согласно ст. 50 ДП I в случае сомнения относительно того, является ли какое-либо лицо гражданским лицом, оно считается гражданским лицом.

В соответствии с ч. 1 ст. 51 ДП I гражданское население и отдельные гражданские лица пользуются общей защитой от опасностей, возникающих в связи с военными операциями.

Кроме того, согласно ч. 2 ст. 51 ДП I гражданское население как таковое, а также отдельные гражданские лица не должны быть объектом нападений.

В соответствии со ст. 52 ДП I гражданские объекты не должны быть объектом нападения. Гражданскими объектами являются все те объекты, которые не являются военными объектами.

Статьей 147 Женевской конвенции о защите гражданского населения во время войны от 12.08.1949 предусмотрено, что серьезные нарушения, о которых говорится в предыдущей статье, составляют такие нарушения, охватывающие следующие действия, если они совершены против лиц или собственности, находящихся под защитой настоящей Конвенции: умышленное убийство, пытки или бесчеловечное обращение, которые умышленно причиняют большие страдания или серьезные травмы телу или здоровью, незаконная депортация или перевод или незаконное заключение лица, находящегося под защитой, захват пленных и широкомасштабное разрушение и присвоение собственности, не оправданное военной необходимостью и осуществляемое незаконным образом и бесцельно.

Вместе с тем, в соответствии с ч. 2 ст. 75 ДП I и ст. 3, 32 Конвенции запрещены в любое время и в любом месте насилие над жизнью, здоровьем и физическим и психическим состоянием лиц, находящихся под властью стороны, участвующей в конфликте, в частности убийство и любое другое жестокое обращение военных властей.

В соответствии с п. а ст. 3 ст. 85 ДП I превращение гражданского населения или отдельных гражданских лиц в объект нападения является

*Доклад Вржич, зрительно переизрачен: Зайца М.А.
М.В.В.*

серьезным нарушением настоящего Протокола, когда они совершаются умышленно в нарушение соответствующих положений настоящего Протокола и являются причиной смерти или серьезного телесного повреждения или вреда здоровью.

Также в соответствии со ст. 8 (2)(а)(i) Римского статута Международного уголовного суда грубые нарушения Женевских конвенций от 12 августа 1949 года, а именно умышленное убийство, считаются военными преступлениями.

3. Командир отделения – командир боевой машины управления парашютно-десантной роты десантно-штурмового батальона 234 десантно-штурмового полка 76 десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск вооруженных сил Российской Федерации **ПЕРВУНИН Владислав Борисович** принимал непосредственное участие во вторжении на территорию Украины.

Гражданин Российской Федерации **ПЕРВУНИН Владислав Борисович**, будучи военнослужащим из числа состава 234 десантно-штурмового полка 76 десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск вооруженных сил Российской Федерации, вооруженным, в форменной одежде, включенным в состав одетых в форму вооруженных подразделений регулярных войск Российской Федерации, то есть комбатантом, в понимании статьи 44 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), по неустановленным мотивам, осознавая, что агрессия против Украины и ее жителей организована и осуществляется представителями власти Российской Федерации и вооруженных сил Российской Федерации, действующими в нарушение вышеуказанных нормативных правовых актов, выполняя преступные приказы, принимал непосредственное участие в актах вооруженной агрессии на территории Украины, в частности поселка Гостомель Бучанского района Киевской области.

4. Примерно с 25.02.2022 по 31.03.2022 (точную дату и время установить не представлялось возможным), в результате вооруженной агрессии Российской Федерации территория поселка Гостомель Бучанского района Киевской области фактически перешла под власть вооруженных формирований Российской Федерации, то есть была оккупирована.

Командир отделения – командир боевой машины управления парашютно-десантной роты десантно-штурмового батальона 234 десантно-штурмового полка 76 десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск вооруженных сил Российской Федерации **ПЕРВУНИН В.Б.**, имея воинское звание «старший сержант», будучи вооруженным огнестрельным стрелковым оружием, одетым в установленную форменную одежду и находясь в составе регулярных вооруженных формирований вооруженных сил Российской Федерации, то есть имея статус комбатанта, находясь на временно оккупированной представителями подразделений вооруженных сил и других силовых ведомств Российской Федерации территории поселка Гостомель Бучанского района Киевской области, будучи точно осведомленным о нормах международного гуманитарного права, в частности с законами и обычаями войны, закрепленными в международных договорах, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой

Александр Витальевич, заместитель: Саика М. А.
М.В.А.

Украины, а также осознавая запрет нападения на гражданское население и гражданские объекты, действуя умышленно, с прямым умыслом на нарушение законов и обычаев войны, в частности путем совершения нападения на гражданское население, соединенного с умышленным убийством гражданского лица, принимал непосредственное участие в вооруженной агрессии против гражданского населения на территории Киевской области.

Так, 08.03.2022, в период времени с 11 час. 50 мин. по 12 ч. 05 мин., **ПЕРВУНИН В.Б.**, находясь в должности командира отделения – командира боевой машины управления парашютно-десантной роты десантно-штурмового батальона 234 десантно-штурмового полка 76 десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск вооруженных сил Российской Федерации, действуя умышленно, имея умысел, направленный на совершение другого нарушения законов и обычаев войны, заключающегося в нападении на гражданское население, соединенном с умышленным убийством, находясь на боевых позициях по ул. Центральной в поселке Гостомель Бучанского района Киевской области, вблизи домов № 42 и 43 по ул. Центральной, во исполнение заведомо преступного приказа от командира штурмовой роты 234 десантно-штурмового полка 76 десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск вооруженных сил Российской Федерации **КИМА Юрия Владимировича, 03.07.1997 года рождения**, вместе с ефрейтором **ИСАКОВЫМ Андреем Дмитриевичем, 19.05.2002 года рождения**, совершили расстрел гражданского лица **ЕМЕЛЬЯНОВА Сергея Викторовича, 29.12.1984 года рождения**, который является гражданином Украины, на момент происшествия в составе Вооруженных Сил Украины или других военных формирований Украины не находился, никакого оружия не имел, участия в боевых действиях не принимал, к таким действиям не готовился, который был в гражданской одежде без каких-либо признаков принадлежности к силам обороны, двигался по железнодорожным путям, мимо расположенных позади домов по ул. Центральной в поселке Гостомель Бучанского района Киевской области в направлении г. Ирпень Бучанского района Киевской области. В ходе того, как Емельянов С.В. подходил к перекрестку, военные РФ Первунин В.Б. и Исаков А.Д. его остановили и в дальнейшем обратились к Киму Ю.В. по поводу того, что делать с гражданским, на что Ким Ю.В. отдал приказ на расстрел.

При этом **ПЕРВУНИН В.Б.** осознавал, что Емельянов С.В. является гражданским лицом в понимании ст. 50 ДП I, то есть лицом, находящимся под защитой международного гуманитарного права и не должно быть объектом нападений, а также что его действия могут привести к причинению смерти гражданского лица.

Так, 8 марта 2022 года примерно в 12:00 старший сержант **ПЕРВУНИН Владислав Борисович, 09.09.1988 года рождения**, и ефрейтор **ИСАКОВ Андрей Дмитриевич, 19.05.2002 года рождения**, находясь на боевой позиции по ул. Центральной в поселке Гостомель Бучанского района Киевской области, действуя во исполнение преступного приказа командира штурмовой роты 234 десантно-штурмового полка 76 десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск вооруженных сил Российской Федерации **КИМА Ю.В.**, из

Заявление в прокуратуру, заявление в прокуратуру: Заявка М.А.

имеющегося у них на вооружении огнестрельного стрелкового оружия (типа автомата Калашникова), без какого-либо предупреждения о применении оружия, произвели не менее двух выстрелов на поражение по гражданскому лицу – **ЕМЕЛЬЯНОВУ С.В.**, который был невооруженным в гражданской одежде без каких-либо признаков принадлежности к силам обороны, который двигался по железнодорожным путям, мимо расположенных позади домов по ул. Центральной в поселке Гостомель Бучанского района Киевской области в направлении г. Ирпень Бучанского района Киевской области. В результате указанных действий **ЕМЕЛЬЯНОВ С.В.** получил огнестрельные пулевые ранения. Согласно заключению судебно-медицинской экспертизы, смерть **ЕМЕЛЬЯНОВА С.В.** наступила в результате полученного сквозного огнестрельного пулевого ранения головы.

Итак, гражданин РФ **ПЕРВУНИН Владислав Борисович**, 09.09.1988 г.р., имея звание «старшего сержанта», находясь в должности командира отделения – командира боевой машины управления парашютно-десантной роты десантно-штурмового батальона 234 десантно-штурмового полка 76 десантно-штурмовой дивизии воздушно-десантных войск вооруженных сил Российской Федерации, осознавая существование международного вооруженного конфликта, 08.03.2022 примерно в 11 час. 50 мин., находясь на боевых позициях по ул. Центральной в поселке Гостомель Бучанского района Киевской области, вблизи домов № 42 и 43 по ул. Центральной, в нарушение требований ст. ст. 48, 51 ДП I, действуя умышленно, группой лиц, осознавая, что **ЕМЕЛЬЯНОВ Сергей Викторович**, 29.12.1984 года рождения является гражданским лицом в понимании ст. 50 ДП I, то есть лицом, находящимся под защитой международного гуманитарного права и не подлежащим нападению, осуществил расстрел гражданского лица вместе с ефрейтором **ИСАКОВЫМ Андреем Дмитриевичем**, 19.05.2002 года рождения открыл огонь из огнестрельного оружия, то есть совершил нападение на гражданское лицо.

В результате совершения нападения причинена смерть гражданскому лицу Емельянову С.В.

Таким образом, военнослужащий РФ Первунин В.Б., действуя в условиях международного вооруженного конфликта и в связи с ним, по предварительному сговору группой лиц, умышленно направил нападение на гражданское лицо, не принимающее непосредственного участия в военных действиях, соединенное с умышленным убийством, чем нарушил требования ст. ст. 48, 51 Дополнительного протокола к Женевским конвенциям от 12 августа 1949 года, касающегося защиты жертв международных вооруженных конфликтов (Протокол I), от 08 июня 1977 года.

Таким образом, **ПЕРВУНИН Владислав Борисович** обоснованно подозревается в совершении нарушений законов и обычаев войны, предусмотренных международными договорами, согласие на обязательность которых предоставлено Верховной Радой Украины, соединенных с умышленным убийством, совершенным по предварительному сговору группой лиц, то есть в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28 ч. 2 ст. 438 УК Украины (в

*Переклад звинувачень, здійснено перекладачем: Заїка М. А.
М.Вані*

редакции ст. 438 УК Украины на момент совершения уголовного правонарушения).

**Старший следователь
отдела расследования преступлений, совершенных
в условиях вооруженного конфликта
следственного управления ГУНП в Киевской области
старший лейтенант полиции**

Артур ПАГАС

СОГЛАСОВАНО

**Прокурор в уголовном производстве –
прокурор отдела противодействия преступлениям,
совершенным в условиях вооруженного конфликта
Киевской областной прокуратуры**

Игорь КВАШЕНКО

Державна Врохня, звісно переказали; Залма М.А.

МЗав

Одновременно подозреваемому ПЕРВУНИНУ Владиславу Борисовичу разъяснено, что в соответствии со ст. 42 Уголовного процессуального кодекса Украины он как подозреваемый имеет право:

- 1) знать, в совершении какого уголовного правонарушения его подозревают;
- 2) быть четко и своевременно уведомленным о своих правах, предусмотренных Уголовным процессуальным кодексом, а также получить их разъяснение;
- 3) по первому требованию иметь защитника и свидания с ним до первого допроса с соблюдением условий, обеспечивающих конфиденциальность общения, а также после первого допроса - иметь такие свидания без ограничения их количества и продолжительности; на участие защитника в проведении допроса и других процессуальных действий; на отказ от защитника в любой момент уголовного производства; на получение правовой помощи защитника за счет государства в случаях, предусмотренных Уголовным процессуальным кодексом и/или законом, регулирующим предоставление бесплатной правовой помощи, в том числе в связи с отсутствием средств на ее оплату;
- 4) не говорить ничего по поводу подозрения против него, обвинения или в любой момент отказаться отвечать на вопросы;
- 5) давать объяснения, показания по поводу подозрения, обвинения или в любой момент отказаться их давать;
- 6) требовать проверки обоснованности задержания;
- 7) в случае задержания или применения меры пресечения в виде содержания под стражей - на немедленное уведомление членов семьи, близких родственников или других лиц о задержании и месте своего пребывания в соответствии с положениями статьи 213 настоящего Кодекса;
- 8) собирать и представлять следователю, прокурору, следственному судье доказательства;
- 9) участвовать в проведении процессуальных действий;
- 10) во время проведения процессуальных действий задавать вопросы, подавать свои замечания и возражения относительно порядка проведения действий, которые заносятся в протокол;
- 11) применять с соблюдением требований УПК Украины технические средства при проведении процессуальных действий, в которых он участвует. Следователь, прокурор, следственный судья, суд имеют право запретить применение технических средств при проведении отдельного процессуального действия или на определенной стадии уголовного производства с целью неразглашения сведений, содержащих охраняемую законом тайну или касающихся интимной жизни лица, о чем выносится (постановляется) мотивированное постановление (определение);
- 12) заявлять ходатайство о проведении процессуальных действий, об обеспечении безопасности в отношении себя, членов своей семьи, близких родственников, имущества, жилья и т. п.;
- 13) заявлять отводы;

Перемлад Врний, здійснено перекладачем: Байка М. А.

Май

14) знакомиться с материалами досудебного расследования в порядке, предусмотренном статьей 221 УПК Украины, и требовать открытия материалов в соответствии со статьей 290 УПК Украины;

15) получать копии процессуальных документов и письменные уведомления;

16) обжаловать решения, действия и бездействие следователя, прокурора, следственного судьи в порядке, предусмотренном УПК Украины;

17) требовать возмещения ущерба, причиненного незаконными решениями, действиями или бездействием органа, осуществляющего оперативно-розыскную деятельность, досудебное расследование, прокуратуры или суда, в порядке, определенном законом, а также восстановления репутации, если подозрение, обвинение не подтвердились;

18) пользоваться родным языком, получать копии процессуальных документов на родном или другом языке, которым он владеет, и в случае необходимости пользоваться услугами переводчика за счет государства.

Кроме того, подозреваемый обязан:

1) явиться по вызову к следователю, прокурору, следственному судье, суду, а в случае невозможности явиться по вызову в назначенный срок - заранее уведомить об этом указанных лиц;

2) выполнять обязанности, возложенные на него решением о применении мер обеспечения уголовного производства;

3) подчиняться законным требованиям и распоряжениям следователя, прокурора, следственного судьи, суда.

Подозреваемый, являющийся иностранцем и заключенным, имеет право на встречу с представителем дипломатического или консульского учреждения своего государства, которую ему обязана обеспечить администрация места заключения.

Подозреваемый также имеет другие процессуальные права, предусмотренные настоящим Кодексом.

Подозреваемому вручается памятка о его процессуальных правах и обязанностях одновременно с их сообщением лицом, осуществляющим такое сообщение.

О подозрении мне сообщено, уведомление о подозрении и памятка о процессуальных правах и обязанностях вручены, права подозреваемого объявлены и разъяснены.

Права мне разъяснены и понятны. Памятку о процессуальных правах и обязанностях подозреваемого получил.

«__» _____ 2026

Содержание письменного уведомления о подозрении в совершении уголовного правонарушения, предусмотренного ч. 2 ст. 28, ч. 2 ст. 438 УК Украины, объявлено, а суть предъявленного подозрения мне разъяснена «__» _____ 2026 года в «__» час. «__» мин.

Леремз Врши, здійснено промагачем: Залка М.А.

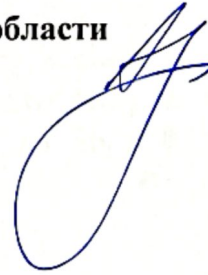
Май

О правах, предусмотренных ст. 42 УПК Украины, мне сообщено и разъяснено их содержание.

«__» _____ 2026

*Уведомление о подозрении осуществил,
письменное уведомление о подозрении вручил,
о правах подозреваемого сообщил и разъяснил, а также
памятку о процессуальных правах подозреваемого вручил:*

**Старший следователь
отдела расследования преступлений, совершенных
в условиях вооруженного конфликта
следственного управления ГУНП в Киевской области
старший лейтенант полиции**

Артур ПАГАС

Державна Врхня, здійснено перекладом: Заїва М.А.

Май!